

Wat 'n gedonder

Kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

JOHAN E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT 'N GEDONDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN E. G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2008 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Maartje - Daghulp

Dijkhuis - Boze Buurman k 16

Mevr Bakker - Bewoonster k 14

Mevr Slim - Bewoonster k 12

Juffer Lies - Bewoonster

Henkie - Bewoner

Eppo - Bewoner

Appie - Klusjesman

EERSTE BEDRIJF

Dijkhuis zit bij de tafel.

Maartje: Goedenmorgen meneer Dijkhuis, goed geslapen vannacht?

Kijk eens hier is uw thee. *(zet een kopje thee neer)*

Dijkhuis: *(nors)* Wat ben je weer laat.

Maartje: *(opgewekt)* Ik hoor het al weer, u heeft vannacht verschrikkelijk goed en lang geslapen.

Dijkhuis: Ach wat. Ik kon in bed niet zijn. De verwarming stond immers weer veels te hoog. Ik heb geen oog dicht gehad.

Maartje: En heeft u ook nog weer zo verschrikkelijk gedroomd vannacht?

Dijkhuis: De hele godganse nacht, heb ik de gekste dromen gehad. Dat wil je niet weten.

Maartje: Ik hoor het al wel weer, geen oog dichtgehad, maar wel de meest enge dromen gehad. U bent een praatjesmaker meneer Dijkhuis.

Dijkhuis: En jij bent een brutaal nest met jouw flauwe smoesjes. Het wordt geloof ik maar eens tijd dat ik met de directie ga praten, want zo kan het niet langer met jou.

Maartje: Dat moet u vooral doen, dan kan ik ook nog eens even een doekje over u opendoen. Wilt u nog een tweede kopje?

Dijkhuis: Wat is dat nou?? Krijgen we nu opeens zo maar een tweede koppie thee aangeboden? Is het water soms goedkoper geworden?

Maartje: Welnee man, maar we slingeren het theezakje gewoon nog eens een keertje door een pot met water. Nou graag of niet?

Dijkhuis: En sinds wanneer mogen we hier kiezen? Dat is nog nooit gebeurd. Of is er soms controle van een of andere commissie dat jullie ineens zo royaal worden?

Maartje: Nou moet u toch eens ophouden met dat gezeur, anders doe ik helemaal niks meer voor u. Afgelopen, punt uit. *(gaat af en Bakker komt op)*

Bakker: Goiedag Dijkhuis. Oh is Maartje al langs geweest met de thee?

Dijkhuis: Dat zie je toch. Ze was weer veel te vroeg vanmorgen. Ze maken je tegenwoordig al haast midden in de nacht wakker voor een koppie lauwe thee en als je er wat van zegt, krijg je een grote mond op de koop toe. Wat een gedonder hier altijd.

Bakker: Ja man, voor de ouderdom heeft men totaal geen respect of ontzag meer.

Dijkhuis: Dat heb je goed gezien meid. Zo even vroeg ik nog heel beleefd of ik alsjeblieft nog een tweede kopje thee kon krijgen, maar nee hoor, dat werd mij botweg geweigerd.

Bakker: Dat meen je toch zeker niet? Wat zijn dat toch voor fratsen van dat jonge spul? En dat zou Maartje hebben gezegd? Kan ik mij haast niet voor stellen.

Dijkhuis: Wou jij mij voor een leugenaar uitmaken? Zeg es even, ik zuig dat niet uit mijn duim.

Bakker: Maar zo bedoelde ik dat ook niet.

Dijkhuis: Nou, zeg het dan ook niet zo.

Bakker: Nou ja zeg....

Dijkhuis: Ja en dan heb ik gehoord, dat ze het beddengoed ook niet meer iedere week willen verschonen, maar nu nog eens in de veertien dagen.

Bakker: Maar je kunt toch geen veertien dagen tussen dezelfde lakens liggen? Dat is toch hartstikke onhiegienies?

Dijkhuis: Maar ze hebben er een oplossing voor gevonden hoor. Jazeker, ze zeggen, dat je gewoon na een week de lakens maar een keertje moet omdraaien. Nou? Hoe vind je dat dan?

Bakker: Dat is toch onnozel?

Dijkhuis: Zeg dat wel, ik denk, dat ik maar eens moet omzien naar een ander tehuis.

Bakker: Ja, maar waar wil je heen? Er is hier maar één tehuis en dat is dit "VOOR ANKER".

Dijkhuis: Je bedoelt: "VEEL ZOOI MET ALTIJD GEKANKER".

Bakker: Nou, dat moet je niet zeggen Dijkhuis, er gebeuren hier ook wel veel goeie dingen, er wordt wel veel voor ons gedaan.

Dijkhuis: Dat moet je mij dan maar eens vertellen Bakker, wat ze hier dan wel allemaal voor ons doen.

Bakker: Nou er is een biljard gekomen voor de mannen.

Dijkhuis: Ik kan niet biljarten.

Bakker: Nou, maar dat kun je toch leren zeker?

Dijkhuis: Oh, dus omdat die halfgaren hier een biljard neerzetten, moet ik ook ineens ook maar biljarten gaan leren? Ik ben toch zeker niet dement wel?

Bakker: En een kaartclub voor mannen en vrouwen.

Dijkhuis: Ik hou niet van gemengd zwemmen.

Bakker: Wat heeft dat nu met gemengd zwemmen te maken? Trouwens, je hebt mij een keer verteld, dat jij helemaal niet kunt zwemmen.

Dijkhuis: Wat? Ik zou niet kunnen zwemmen? Waar haal je die nonsens vandaan? Ik was vroeger de kampioenzwemmer van de school.

Bakker: Je hebt dat zelf eerlijk waar aan mij verteld, want ik dacht nog bij mijzelf: Hoe kan iemand, die in Nederland is geboren, niet zwemmen? Ik heb dat zelfs nog aan Slim verteld en die kon dat ook al niet geloven.

Dijkhuis: Wat is me dat nu weer? Breng jij praatjes over mij in omloop? Wat ben jij toch een rare kletsmaaitresse.

Bakker: Hoe noem jij mij? Een maitresse?

Dijkhuis: Nee, ik zei kletsmaaitresse en als je niet oppast, dan klaag ik je aan wegens....eh...eh...nou ja bij de pliesie, als je dat maar weet.

Bakker: Ach wat wil je toch ook mafkees, zak toch in een bult. *(kwaad weer naar binnen Appie komt op met gereedschapsbak of koffer)*

Dijkhuis: Zo kom je dan eindelijk toch nog eens een keertje? Man, jullie laten een mens maar gewoon verzuipen

Appie: Ook goedenmorgen Dijkhuis. Wat is er precies aan de hand?

Dijkhuis: Het is allemaal water en het stroomt maar door.

Appie: Dan had u de hoofdkraan even moeten dichtdraaien, die heb ik u vorige keer toch niet voor niets aangewezen?

Dijkhuis: Ja, hoor eens even, dat soort ingewikkelde dingen hoef ik niet te onthouden, daar zijn jullie voor.

Appie: De meest simpele geest, kan zoiets nog onthouden, dus u toch ook wel?

Dijkhuis: Moet ik dat als een belediging op vatten?

Appie: Dat meneer Dijkhuis is uw zaak. Waar lekt het precies?

Dijkhuis: In dat verrekte kleine keukentje. De kraan drupt aan een stuk door.

Appie: Anders niet? Dan is het zo gepiept. *(gaat naar binnen)*

Dijkhuis: Je moet je maar zien te redden. *(gaat naar kamer van Slim en klopt aan)*

Slim: *(komt naar buiten)* Hallo Dijkhuis. Wat bijzonders?

Dijkhuis: Nou moet ik je toch eens even iets vertellen, van wat ik nu toch allemaal weer gehoord heb.

Slim: Brand maar los man. Wat heb je voor wereldschokkend nieuws gehoord?

Dijkhuis: Nou, ik hoor net van Bakker, dat de bedden nog maar eens in de veertien dagen verschoond zullen worden, jaahaa en dat is niet het enigste wat ze ons door de strot willen duwen. Wij krijgen ook maar één koppie thee meer s'morgens.

Slim: Maar dat is toch zekers niet waar Dijkhuis, dat is toch te erg.

Dijkhuis: Ja, wat er precies allemaal van waar is weet ik niet, maar zij zei het en ze zal dat toch wel niet allemaal uit haar duim zuigen.

Slim: Dat Bakker: zoiets rondbazuint, dat begrijp ik nou ook weer niet he?

Dijkhuis: Nou, geloof dat maar rustig hoor, dat maffe mens brengt wel meer rare praatjes in de wereld. Laatst zei zij nog.... Ach nee laat ik dat ook maar niet zeggen.

Slim: Nou zeg maar gerust hoor, je weet dat ik kan zwijgen.

Dijkhuis: Ja, maar ik zou niet graag willen dat zoiets weer bij die rare kletstante terecht kwam.

Slim: Wat is dat nou Dijkhuis, heb je in enen geen vertrouwen meer in mij? Ik ben toch niet zo'n kletsmajoor als al die anderen?

Dijkhuis: Dat is zo, jij bent eigenlijk de enigste, waarmee ik nog een beetje op niveau kan praten. Al die anderen hier, die kletsen maar wat rond en brieven direct alles weer over aan anderen.

Slim: Daar heb je wel gelijk aan, wat dat betreft is er hier haast niemand meer te vertrouwen.....maareh...Wat had je dan nog meer voor nieuws?

Dijkhuis: Nouhou, zij daar (*wijst*) zij zei, dat ze immers op de thee gaan bezuinigen, maar ze vertelde ook, hoe ze dat gaan doen.

Slim: Hoe doen ze dat dan?

Dijkhuis: Ze gaan gewoon de oude theezakjes een paar keer vaker gebruiken en dat ze dat met de koffie waarschijnlijk ook gaan doen en de koffie is hier al niet te zuipen.

Slim: Verschrikkelijk, ze moeten ons oudjes ook wel hebben he? Ik ben bang, dat het allemaal nog wel veel erger gaat worden.

Dijkhuis: Nou, geloof dat maar rustig. Nou, kom ik moet eerst maar eens even achter dat gratis krantje aan.

Slim: Maar jij leest toch het Nieuws van de dag Dijkhuis?

Dijkhuis: Mens, dat is voor ons soort mensen toch niet meer te betalen?

Slim: Ik had anders begrepen, dat jij die samen las met Lies Bisschop?

Dijkhuis: Jaha, dat was ook zo, maar zij wilde, dat ik de helft zou gaan betalen.

Slim: Nou, maar dat is toch heel normaal?

Dijkhuis: Vind jij dat normaal?

Slim: Ja, ikke wel.

Dijkhuis: Nou, ik dus niet, want uiteindelijk is die krant als zij hem uit heeft al niet nieuw meer en hij is ook al helemaal gekreukeld en daar pas ik dus voor. Zij gebruikt mij alleen maar om de krant weg te brengen als oud papier. En je denkt toch niet dat ik daar voor betaal. En zo is dat.

Slim: Nee Dijkhuis.

Dijkhuis: Wou jij mij vertellen, dat ik geen gelijk had? Wat is dat nou weer?

Slim: Nee Dijkhuis ik zei: **Dat** is niet **Zo** Net zo min als **Zo Dat** is, begrijp je wel?

Dijkhuis: Wat is dat nou weer voor grote onzin?

Slim: Dat zal ik je uitleggen. Moet je goed luisteren. **Dat** is **zo**, is dus fout. **Dat** is **dat** en **Zo** is **zo**, dus **Dat** kan nooit geen **Zo** zijn en andersom kan **Zo** nooit geen **Dat** zijn. Kun je dat nou een beetje volgen? (*Appie komt weer naar buiten*)

Appie: Het is niet best, er moet eigenlijk een nieuwe kraan in.

Dijkhuis: En heb je die er al ingezet?

Appie: Die heb ik toch niet bij me?

Dijkhuis: Altijd hetzelfde gedonder. Worden ze geroepen voor een grote lekkage, hebben ze nog niet eens een simpele kraan bij zich. Echte vaklui moet je tegenwoordig ook al met een lampje zoeken.

Appie: En zal ik je nog een heel blij maken?

Dijkhuis: Nou, als dat zou kunnen.

Appie: Je mag hem ook nog eens zelf betalen, want een kraan is voor eigen rekening.

Dijkhuis: Wat??? Zelf betalen?? Nooit één keer!!

Appie: Nou, dan komt er dus geen nieuwe kraan in, trouwens, eigenlijk lekte die ook alleen maar een klein beetje. Ik heb het leertje even omgedraaid en nu gaat ie wel weer een tijdje mee.

Dijkhuis: Heb je mij er geen nieuw leertje ingezet? Wat zijn jullie toch voor een stel boeren, dat er niet eens een nieuw leertje af kan. Zuinige gierigaards.

Appie: Nou, kijk als ik dat doe, dan zou u daarvoor ook een rekening krijgen en dat past u toch ook niet. Dus ook al doe ik het verkeerd, dan doe ik het nog niet goed bij u. nou ja, de groeten dan maar eerst. (*gaat af*)

Dijkhuis: Nou, je gooit het maar in mijn pet hoor met je flauwe smoesjes. (*gaat zijn kamer in en Lies komt op*)

Slim: Wat een verschrikkelijke krentenkakker is dat toch ook.

juffer Lies: Wie? U bedoelt mij toch niet?

Slim: Welnee meid, maar ik bedoel die verschrikkelijke vent hier op kamer 16. Wat die toch allemaal te roddelen heeft.

juffer Lies: Vertel es.

Slim: Ach nee, dat doe ik toch maar niet, want hij zuigt alles uit zijn duim. Het zou wel een toneelschrijver kunnen zijn, want die hebben ook altijd van die grote duimen.

juffer Lies: Ja, daar zit wel wat in, want die lui schrijven ook altijd de grootste onzin en soms kun je er ook nog wel eens om lachen.

Slim: Ja, of je krijgt er hoofdpijn van.

juffer Lies: Oh, maar weet je wat je dan moet gebruiken? Daar heb ik een heel goed middeltje voor. Je neemt een vers wilgentakje en.....

Slim: Nee, nee, laat maar zitten. Ik moet niets hebben van dat macro-idiotiese gedoe.

juffer Lies: Dat heet macro biologisch.

Slim: Nou, voor mij zit er niks logies aan hoor.

juffer Lies: Maar dat gaat over eten, wat op een gezonde manier gekweekt is en daar zijn helemaal geen bestrijdingsmiddelen op gespoten. Dat is zuiver, zoals het eten moet zijn en daar krijg je geen enge ziektes van en... en...

Slim: Ho maar meid, dat is niks voor mij en het zal ook nooit wat voor mij worden ook en daar komt nog bij. Jij bent de enigste hier in huis, die mag koken op je kamer, de anderen krijgen het allemaal uit de keuken hier.

juffer Lies: Ik ben de enigste die hier nog fatsoenlijk te eten krijgt en dat kan ik van jullie niet zeggen.

Slim: Daar heb je wel gelijk aan meid en soms wil ik zelf ook wel eens wat lekkers koken, maar ja, dat gaat niet op zo'n éénpitsplaatje.

juffer Lies: Nou, maar dan kan ik best eens een keertje voor jullie koken toch?

Slim: Dat zou harstikke aardig zijn en van mij mocht dat ook best een keertje.

juffer Lies: Van wie zou dat dan niet mogen denk je?

Slim: Van die ouwe zeur hier natuurlijk. Die bemoeit zich overal mee en net gelijk wat je ook doet, hij heeft er last van. Een dikke duvel dat is hij.

juffer Lies: Nou, dat moet je toch niet zeggen hoor. Hij kan soms toch wel aardig zijn.

Slim: Weet je wat? Jij wilt wel een keertje koken he? Dat meen je toch echt he?

juffer Lies: Ja, dat heb ik gezegd en dat meen ik ook.

Slim: Nou als jij dan eens een keertje voor ons een dikke pan met snert kookt en dan flink wat doorgebakken speklapjes er bij en een rookworst met een varkenspoot erin. Wij betalen dat dan wel met z'n allen.

juffer Lies: Speklappen?? en een dikke rookworst??? Weten jullie wel dat dat hartstikke ongezond eten is? Dat is toch van een varken?

Slim: Ja natuurlijk is dat van een varken? Anders smaakt het toch niet?

juffer Lies: Maar die beesten worden opgeblazen.

Slim: Wat vertel je me nou? Opgeblazen?? Door van die terroristen en zo?

Juffer Lies: Nee mens, door allerlei sjemiese middelen, tabletten, spuiten en zo.

Slim: En dan barsten ze uit elkaar? Dat is toch gemeen, dat doet die dieren toch pijn en daar lijden ze toch onder?

juffer Lies: Nee, kijk het zit zo, zij geven die beesten van allerlei middelen, zodat zij eerder rijp zijn.

Slim: Eh....rijp zijn?

juffer Lies: Ja, dat ze eerder rijp zijn om ze te kunnen slachten bedoel ik.

Slim: Nou, dat is dan toch prachtig, kunnen wij ze ook eerder opeten ja?

juffer Lies: Maar dan hebben ze toch geen menswaardig bestaan gehad?

Slim: Wat vertel je me nou weer? Moeten die beesten een menswaardig bestaan hebben?

juffer Lies: Ja, daar hebben ze toch recht op?

Slim: Dus dan vallen zij onder de menselijke rechten en zo en dan mogen ze ook niet zonder licht rijden en zo?

juffer Lies: Dat heeft er weer niets mee te maken, maar verder wel een beetje.

Slim: *(gaat hoofdschudden af)* Wat een fratsen, wat een gedonder

juffer Lies: Ja meid het valt niet mee. *(gaat af en dan komen Henkie en Eppo op. Het zijn twee, niet al te nette figuren en niet bang om eens iets te "vinden", ze hebben nogal kleverige vingers)*

Henkie: Nah, daar benne me weer.

Eppo: Ja, in ons eigen fijne tehuis, nou ja wat je dan maar fijn vindt. *(hij haalt een heupflesje met jenever tevoorschijn en ze hebben beide een zgn. vogeltje bij zich, dat is een jeneverglasje met een afgebroken voetje)* Nou, kom maar eens hier met jouw vogeltje. *(hij schenkt hun in en ze slaan het net achterover als Dijkhuis binnenkomt)*

Dijkhuis: Dat zie ik daar dus net eventjes. Jullie weten toch wel, dat jullie je hier in deze ruimte niet mogen laten vollopen.

Henkie: Hoe kom je er bij dat ik me laat vollopen

Dijkhuis: Dat zie ik toch zekers, ik ben toch niet blind?

Eppo: Vertel me eens *(smalend)* meneer Dijkhuis. Wat is precies je laten vollopen?

Dijkhuis: Dat is je zo volgieten, dat je bezopen wordt.

Eppo: Dacht het niet he?

Dijkhuis: Nee he?

Eppo: Nee!!

Dijkhuis: Zul jij het beter weten dan ik?

Eppo: Reken maar van yes!

Dijkhuis: (*smalend*) En wat dacht meneer Eppo dan wel wat vollopen dan betekent?? Nou?

Eppo: En dat mijn beste meneer Dijkhuis is geen volgieten tot de dronkenschap er op volgt.

Dijkhuis: Jij bent zeker de lolligste thuis?

Eppo: Nee, dat is mijn kleine zus, als ze tegen het behang op kruipt.

Henkie: (*houdt zijn vogeltje omhoog*) Nou Henkie, ik zou zeggen schenk nog maar eens bij, want volgieten lukt vandaag niet.

Dijkhuis: En hoe willen jullie dit dan noemen?

Henkie: Als wij ons uit zo'n klein flesje kunnen laten vollopen, dan zou dat toch een godswonder zijn?

Eppo: Daar zit toch ook helemaal niks in, daar krijg je mij niet vol mee, zo en nou jij weer.

Dijkhuis: Maar ik ga mij beklagen bij de directie, als je dat maar weet.

Eppo: Die zal blij zijn als ze jou weer eens ziet.

Dijkhuis: Maar ik kan het heel goed met haar vinden hoor.

Eppo: Nou ga dan maar gauw heen en help haar zoeken, ze zal vast heel blij zijn.

Dijkhuis: En dan ook nog zo'n brutale mond, maar ik krijg jullie nog wel. (*kwaad naar zijn kamer*)

Henkie: Nou, die heb je zijn vet weer gegeven Eppo.

Eppo: (*lacht*) Ja jong, die heeft voorlopig eerst weer genoeg, maar dat zal wel niet zo lang duren denk ik. (*de deur van Dijkhuis vliegt open en Dijkhuis komt nog even weer*)

Dijkhuis: En als je er maar rekening mee houdt, dat ik jullie ook aangeef bij de pliesie, want jullie handelen en pangelen mij veel te veel. Jullie komen vast niet eerlijk aan al die spullen. (*snel af*)

Eppo: Zou die t menen?

Henkie: Ik denk het niet, maar we moeten misschien toch wel wat voorzichtiger worden Eppo.

Eppo: Dat moet jij nodig zeggen Henkie, jij bent degene, die altijd zo onvoorzichtig is.

Henkie: Ach wat zou het, dat personeel wat tegenwoordig in de winkels staat, dat heeft ten eerste nergens enig benul over en ten tweede staan ze altijd te slapen. Het zijn net paarden met oogkleppen op.

Eppo: Ik bedoel ook niet die in de winkels.

Henkie: Oh nee? Wie bedoel je dan?

Eppo: Die lui hiero natuurlijk, die beginnen volgens mij een beetje na te denken, hoe wij aan die goedkope spullen komen.

Henkie: Dan moeten we de prijzen een beetje verhogen, dan lijkt het ook niet meer zo goedkoop.

Eppo: Dat kan niet, want dan kopen ze niks meer. Nou ja, we zullen ook nog wel eens zien. Heb jij nog wat opgedaan?

Henkie: Ja, maar dat staat nog in de gang.

Eppo: Nou haal op dan. (*Henkie gaat af en komt direct weer terug met een winkelwagen tjokvol met allerhande boodschappen*)

Henkie: Ja, maar die heb je gewoon betaald zeker?

Eppo: Betalen? Staat niet in mijn handwerkwoordenboek.

Henkie: Maar hoe krijg je dat dan langs de kassa? Die lui zijn toch niet mesjokke, die hebben geen dakpan op hun hoofd gehad..

Eppo: Luister. Ik stond gewoon bij de uitgang wat te kijken en toen komt er zo'n tante langs met zo'n kar vol boodschappen en die kassabon er bovenop en die bleef per ongeluk aan mijn vingers hangen toen ze mij voorbijliep.

Henkie: En toen mocht jij uit dankbaarheid die hele kar vol boodschappen houden? Dat geloof ik niet. Wie weet hoeveel ongemak dat mensje daar van heeft. Dat vind ik niet netjes van jou.

Eppo: Zal ik dan nu maar verder gaan met vertellen of weet je de afloop soms ook al?

Henkie: Ga maar door.

Eppo: Ik ben dus met een leeg karretje naar binnen gegaan en heb al de boodschappen volgens de bon weer bij elkaar gezocht en ben toen naar de kassa gegaan met nog een radiobode in de hand.

Henkie: En toen?

Eppo: Toen zei ik tegen dat kassagrietje: Ja sorry meid, maar ik had de radiobode vergeten en mijn wijf wordt des duivels als ik niet iedere week met zo'n snertblaadje thuis kom.

Henkie: En dat geloofde die griet?

Eppo: Ja natuurlijk, ik trok toch mijn eerlijke gezicht?

Henkie: Mooi werk, maar hoe brengen we dit nou aan de man of beter gezegd aan de vrouw?

Eppo: Nou, laat mij daar maar eens mooi mee mijn gang gaan. Komt best in orde. (*Dijkhuis komt op*)

Dijkhuis: Zo, en nu zitten jullie hier nog te zuipen met... (*nieuwsgierig*) Hé, wat moeten die boodschappen hier? Van wie zijn die?

Eppo: Dat zal ik je zeggen Dijkhuis. Die eh...eh..heb ik zojuist gewonnen in de supermarket. Jaha, ik kwam binnen voor een radioblaadje en toen kreeg ik zo maar een hele kar met boodschappen kado.

Dijkhuis: En dat geloof je zelf ook?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto